

LES JOVES DIEM NO A LA GUERRA

EL JOVENT CATALÀ DIEM NO A LA GUERRA, PEL FUTUR DE TOTHOM!

Fa temps que vivim en temps hostils; durant els últims anys l'estatu quo del món ha estat marcat per guerres i conflictes, i cada vegada més la violència es presenta com el destí final de la humanitat. Davant d'això, el jovent català alcem la veu per dir no a la guerra i sí al futur. No volem ser espectadors passius d'un món en què les joves d'arreu només poden imaginar-se un futur fonamentat en la violència, la destrucció i la mort; la seva mort.

Arreu del planeta, els conflictes s'intensifiquen. A Palestina, la població civil continua patint les conseqüències d'un genocidi originat per l'apartheid de l'estat d'Israel. A Ucraïna, la guerra s'allarga des de fa més de quatre anys amb costos humans i socials enormes. A l'Iran, després de cinquanta anys de bloqueig comercial, l'atac il·legal dels EUA i Israel ha causat milers de morts per bombardejos. I al Carib, les agressions imperialistes s'han agreujat els darrers mesos, evidenciant la intenció dels Estats Units d'adquirir el control de recursos naturals i arrabassar la sobirania dels països de la regió.

La violència i la mort afecten desmesuradament la població civil de classe treballadora. Mentrestant, els líders polítics i econòmics que executen aquestes crisis en queden resguardats dels seus efectes, i és evident que l'extrema dreta té un paper protagonista en aquest escenari bèl·lic, normalitzant discursos d'odi i accentuant la violència al carrer, polaritzant la nostra societat i dividint a veïns.

Davant d'aquesta situació, la comunitat internacional mira a una altra banda. La militarització avança, però la voluntat política per construir una pau justa i duradora retrocedeix. Les prioritats polítiques de l'OTAN i la UE s'han redirigit a impulsar un augment de la despesa dels països en l'adquisició de noves armes, la incorporació del servei militar obligatori i el finançament de la indústria militar. Segons dades de la campanya, "No a la militarització, no a la guerra", el 2023, la despesa militar dels països membres de la UE va augmentar un 21,3% respecte al 2022, i va arribar als 289.300 milions d'euros. Aquest darrer any, l'estat espanyol s'ha situat en el top 15 de països amb més despesa militar. Per posar dades sobre la taula, el 2025 hi va destinar 34.000 milions d'euros, suposant un 50% més que l'any anterior. A més, Europa és el continent on ha augmentat més el pressupost de defensa, creixent un 14% respecte al 2024.

Enfront d'aquests escenaris, cal que com a joves defenem activament la pau, la democràcia i els drets humans en tots els espais polítics, institucionals i socials.

Així, és necessari alçar la veu davant qualsevol atac al dret internacional i a la democràcia, vingui d'on vingui, per tal de promoure una cultura política basada en la pau, la cooperació i la justícia global, assenyalant els responsables de l'escalada bèl·lica: els EUA, els governs amb líders d'extrema dreta o l'OTAN mateixa.

Aquesta deriva estructura la realitat social en la qual vivim. Les guerres agreugen les desigualtats, encareixen el cost de la vida i empitjoren les condicions materials de la població de forma directa. Els interessos econòmics d'aquests conflictes són evidents: els EUA ataquen indiscriminadament terres del Sud Global riques en recursos naturals i les indústries armamentístiques en fan negoci, mentre la població civil de les zones afectades no té accés als recursos més bàsics per a viure, empobrint-les i fent-les més fàcilment explotables. Tot això, sumat a les pressions polítiques, econòmiques i militars que els EUA exerceixen sobre Cuba, Veneçuela i Groenlàndia amb ànims de controlar punts geogràficament importants. Ens trobem en un escenari on les grans potències es disputen l'hegemonia mundial, mentre les conseqüències recauen sobre la població civil.

I és aquí on el jovent alcem la veu i diem prou. Perquè som nosaltres, les joves, qui n'acabarem pagant les conseqüències. Som nosaltres qui haurem de viure i morir en un món més inestable, més desigual i més violent. Som nosaltres a qui enviaran a lluitar en guerres que no són nostres: les guerres dels interessos econòmics. Som nosaltres qui tenim el futur al davant, i reclamem el nostre dret de decidir sobre ell.

Per tot això, reivindicuem una solidaritat internacionalista entre joves. Amb totes aquelles que ja han estat obligades a créixer sota les bombes i que viuen cada dia dubtant sobre si arribaran a demà, reivindicuem les seves lluites i el dret a la pau, i afirmem que cap persona hauria de ser condemnada a morir en la guerra.

Avui, el jovent diem clarament: No a la guerra pel futur de tothom!